

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Predpôstna: Dar Božej lásky (26. 2. 2017)

Žalm 92

Dobre je Hospodinovi ďakovať a ospevovať Tvoje meno, Najvyšší, za rána Tvoju milosť zvestovať a Tvoju vernosť po nociach hudbou na desaťstrunovej lutne, na harfe a hrou na citare. Lebo si ma potešil, Hospodine, svojimi činmi, nad skutkami Tvojich rúk plesám. Aké sú veľké Tvoje skutky, Hospodine, prehlboké sú Tvoje myšlienky. Nerozumný človek to nechápe, blázon to nepochopí. Keď bezbožníci rašia ako bylina a prekvitajú všetci páchatelia neprávosti, to preto, aby boli naveky vyhladení. Ty si však najvyšší naveky, Hospodine! Lebo, hľa, Tvoji nepriatelia, Hospodine, lebo hľa, Tvoji nepriatelia zahynú a rozptýlení budú všetci páchatelia neprávosti. Vyvýšiš roh môj ako byvolí a pomazeš ma čerstvým olejom. Moje oko uvidí mojich sliedičov a moje uši počujú o zlosynoch, keď povstávajú proti mne. Spravodlivý bude prekvitať sťa palma a vyrastie ako libanonský céder. Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom, prekvitať budú na nádvoriach nášho Boha, ponesú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství, aby zvestovali, že je priamy Hospodin, moja skala, v ktorej niet neprávosti

Bratia a sestry

Dnešná nedeľa nám hovorí o dare Božej lásky. Pri slove láska asi každého z nás napadne povznášajúci pocit, kedy sa cítime byť vnútorne šťastní, naplnení a milovaní. Na druhej strane si uvedomujeme, že tej lásky medzi nami ľuďmi je málo a miestami ako keby úplne vyprchala. Je tu na jednej strane more Božej lásky a na druhej strane sme tu my ľudia, ktorí máme na všetko svoj vlastný recept. Tvárimo sa, že si poradíme so všetkým v živote. Všetko si naplánujeme, zorganizujeme, prichystáme a Pána Boha ani vlastne nepotrebujeme. My sami máme recept na ľudské šťastie a lásku. Keď sa nám to začne sypať na hlavu, až vtedy si uvedomíme, že to takto nejde ďalej. Preto Martin Luther v malom katechizme píše: „Ja v Ježiša Krista nemôžem, uveriť, nemôžem k nemu prísť, ale že ma Duch Svätý evanjeliom povolal, svojimi darmi osvietil, v pravej viere posvätil a zachoval.“

Život prináša mnohé prekvapenia, ktoré nám bránia v prijímaní Božej lásky. Nemusíme si ju pritom kupovať. Nemusíme robiť záslužné skutky. Skrátka môžeme ju prijať, každý deň a zadarmo.

Oslavou Božej dobroty, Božej lásky začína žalmista žalm číslo 92. V úvode je napísané, že je určený na deň sviatočného odpočinku. V starom Izraeli to bol šabát, čiže sobota. Uctievanie Hospodina je preto zaradené na tento deň sviatočného odpočinku šabát. Svojím obsahom nadväzuje na predchádzajúci žalm 91, ktorý je chápaný ako Mesiášsky žalm. Je to žalm, ktorý hovorí o Mesiášovi, ktorý je centrom histórie ľudstva.

Uctievanie, oslava Hospodina bola v Izraeli vyhradená pre každú sobotu – šabát, čo je pre Židov posvätným dňom. Oslava Božieho mena bola zároveň vyhradená okrem šabatu aj na sviatočné dni, ktorých bolo pomerne veľa.

Oslava Božej dobroty a lásky bola sústredená na priestor chrámu v Jeruzaleme. Táto svätyňa bola akýmsi obrazom tej nebeskej, kde prebieha neprestajne uctievanie Hospodina.

Takýmto spôsobom to fungovalo v starom Izraeli. Ale Pán Ježiš to všetko zmenil. Pri rozhovore so ženou Samaritánkou prebehol medzi nimi tento rozhovor: *Odpovedal jej Ježiš: Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme nebudete vzývať Otca. Vy vzývate, čo nepoznáte, my vzývame čo poznáme, lebo spasenie je zo Židov. Ale prichádza hodina a už je tu, keď*

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

praví ctitelia budú vzývať Boha v duchu a v pravde, veď aj Otec takýchto ctiteľov chce mať. Boh je duch, a tí, čo Ho vzývajú, musia Ho vzývať v duchu a v pravde (Ján 4, 21-26).

Toto obdobie prišlo v okamihu zoslania Ducha Svätého na učeníkov v Jeruzaleme a s tým spojený vznik kresťanskej cirkvi. Na základe toho dnes môžeme oslavovať Pána Boha na ktoromkoľvek mieste a za akýchkoľvek okolností. Pretože všetci, ktorí tak robia, majú to robiť v duchu a v pravde. Žalmista teda začína svoj žalm slovami: *Dobre je Hospodinovi ďakovať a ospevovať Tvoje meno, Najvyšší (2. v.)*. Preto sa zastavme na chvíľu v behu svojho života a vnímajme Božiu blízkosť.

Pozrime sa na evanjeliový príbeh o Márii a Marte, ku ktorým prišiel Ježiš na návštevu. Marta posluhovala a Mária si sadla k Ježišovým nohám a počúvala. Marta si bola veľmi dobre vedomá, že večera sa neurobí sama a snažila sa, ako jej sily stačili. Pobehovala sem a tam. Bola jej plná kuchyňa. Ale s množstvom práce jej stúpala aj únava. V duši sa jej objavilo napätie, až nakoniec povedala, čo by z nej za normálnych okolností nikdy nevyšlo. Neuniesla ťažkú situáciu a rozhnevala sa na svoju sestru. Ale Pán Ježiš jej láskavo odpovedal: „Mária to však robí lepšie.“ Situáciu Marty prežíva každý z nás. Práce je stále viac a deň je rovnako dlhý. A do tejto situácie nám znie Boží hlas: „Sadni si. Sadni si ku Kristovým nohám a počúvaj. Že ti pritom ubehne veľa času? Nevadí. Až sa postavíš od Ježišových nôh, budeš lepšie umývať podlahu, bude sa ti lepšie učiť. Budeš pracovať nie s horkosťou v srdci, ale s vnútornou radosťou. Urobiť si čas na Božie slovo vždy stojí za to.“ Keď raz práca, rovnako ako aj všetko ostatné, skončia, Kristove slová tu zostanú: „Mária si vybrala lepší podiel.“

Pod' preto vždy do Božej blízkosti, načúvaj Božím slovám, oslavuj Božie meno a Boh Ťa požehná. Zároveň naplní Tvoje vnútro láskou, radosťou, múdrosťou a smelosťou. Preto žalmista krásne hovorí: *Dobre je Hospodinovi ďakovať a ospevovať Tvoje meno, Najvyšší, za rána Tvoju milosť zvestovať a Tvoju vernosť po nociach, hudbou na desaťstrunovej lutne, na harfe a hrou na citare (2-4 v.)*. Na oslavu Pána Boha je čas vždy, pretože On nemá žiadne ordinačné hodiny. Môžeme Ho oslavovať, ráno, počas dňa, večer. Môžeme Ho osláviť piesňou. Alebo len myšlienkou na Neho. Alebo tichou modlitbou. Vždy keď sa cítite prázdni, alebo druhými nepochopení, zaspievajte Mu nahlas, alebo v myslí chválospev, čiže pieseň na Božiu oslavu. Uvidíte, ako sa to zlé v tej chvíli nad Vami rozplynie a pocítite teplo Božej lásky. Priznám sa, že keď šoférujem a som v aute sám, rád spievam takéto chválospevy. Vtedy nepočúvam ani rádio, ale skrátka spievam Pánu Bohu. Sú to také chvíle, kedy si človek uvedomuje, ako je mu dobre v Božej blízkosti, pretože je dobré oslavovať sväté Božie meno.

Žalmista pokračuje: *Lebo si ma potešil, Hospodine, svojimi činmi, nad skutkami Tvojich rúk plesám. Aké sú veľké Tvoje skutky, Hospodine, prehlboké sú Tvoje myšlienky (5 – 6. v.)*. Každý z nás vo svojom živote môžeme vnímať jasné Božie skutky. Každý z nás, ktorý prežil moc a silu spasenia v Ježišovi Kristovi, prežil začiatok nového života. Niektorí možno vyrastali vo veriacej rodine ale predsa len v určitom období života musel prejsť zlom, kedy si povedal: „Cesta za Bohom sa oplatí a chcem ňou kráčať celý život.“ Iný zase prežil mnohé roky života v prázdnote a v hriechu. Ale v určitej situácii svojho života pocítil Božiu moc a otvoril sa Božej láske, ktorá ho naplnila. Dokáže si porovnať čo mu dovtedy ponúkal tento svet. A na druhej strane čo získal v Kristovi. Túto plnosť života by jednoducho už za nič na svete nevymenil.

Veriaci kresťan vidí konkrétne skutky Hospodinove aj vo svojom každodennom živote. V moci Božej bojuje dobrý boj viery. Cíti, že diabol číha na každom kroku ale s Pánom Ježišom sa nebojí, pretože Božia moc je väčšia ako diabla. Tie skutky Hospodinove vedú zároveň človeka do spoločenstva veriacich, kde sa rozpráva a vykladá Božie slovo. Kde sa veriaci ľudia modlia a človek spoznáva viac Pána Boha a posúva sa vo svojej viere ďalej. Nikto nemôže zostať mimo spoločenstva, pretože jeho

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

viera rýchlo vyhasne. To je iba diablove mámenie, keď nám hovorí: „Môžeš veriť v Boha, ale do cirkvi chodiť nemusíš.“ Diabol veľmi dobre pozná Bibliu. Z predchádzajúceho 91. žalmu dokonca citoval slovo Božie, keď navádzal Pána Ježiša, aby zoskočil zo strechy chrámu v Jeruzaleme. Lenže diabol slovo Božie prekrúca, mení jeho význam a ľudí potom vedie k tomu, aby prestali vidieť tie konkrétne Božie skutky vo svojom živote.

Skutky Hospodinove si uvedomuje každý, kto sa s túžbou pozerá do Biblie. Nachádza tam aktuálne a živé slovo pre svoj život. Ten skutočne vyznáva so žalmistom: *Aké sú veľké Tvoje skutky, Hospodine, prehlboké sú Tvoje myšlienky.*

Okolo nás však chodia aj takí ľudia, ktorí niečo v živote prežili s Pánom Bohom a predsa sa vzpierajú Božej láske. Majú v sebe zábrany, aby ju prijali. Pretože potom by zmenila ich život, ich myšlienky, ich plány, ich predsavzatia a toho sa vzdať nechcú. Akoby nevníмали naliehavosť zvesti o spasení. Akoby nevníмали hrôzu z premeškania tejto príležitosti: „Tu a teraz je Božie slovo pre teba. Zajtra už môže byť neskoro.“

Žalmista sa s takýmito ľuďmi stretol, preto hovorí: *Nerozumný človek to nechápe, blázon to nepochopí. Keď bezbožníci rašia ako bylina a prekvitajú všetci páchatelia neprávosti, to preto, aby boli naveky vyhladení (7 – 8 v.).* Píše sa tu o bezbožníkoch. Bezbožník nie je ateista, ale bezbožník je veriaci človek, ktorý sa odmieta riadiť Božím slovom. Jedná sa o človeka, ktorý odmieta ústami oslavovať Pána Boha a uznať ho ako Pána nad sebou, nad svojimi plánmi. Odmieta sa modliť: „Nech sa stane nie moja, ale Božia vôľa.“ Pretože tento človek chce aby bolo tak ako povie on a nie Pán Boh. Žalmista ho označuje slovom nerozumný. Môže si pritom myslieť, že žije dobrým a nábožným životom. Alebo že sa páči Pánu Bohu, podobne ako farizej sa chváli pred Hospodinom v chráme: *Bože, ďakujem Ti, že nie som ako ostatní ľudia, vydierači, nespravodliví, cudzoložníci, alebo aj ako tento publikán. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého čo mám (Lk 18, 11-12).* Lenže toto je znamenie, že sa meria podľa svojich vlastných kritérií. Neuvedomuje si, aká je nebezpečná sila hriechu a neprežil vo svojom živote čo je to Božia svätosť, ktorá sa neznesie so žiadnou modlou nášho života. Skrátka s ničím, čo nám prekáža vo vzťahu s Bohom. V skutočnosti ani nevie, kto je to Boh. Preto Pavol píše: *Hoci poznali Boha, neoslavovali Ho ako Boha a neďakovali Mu, ale v mudrovaní upadli do prevrátenosti a ich nerozumné srdce sa zatemnilo (R 1, 21).*

Žalmista opisuje život veriaceho človeka: *Spravodlivý bude prekvitať sťa palma a vyrastie ako libanonský céder. Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom, prekvitajú budú na nádvoriach nášho Boha, ponesú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství, aby zvestovali, že je priamy Hospodin, moja skala, v ktorej niet neprávosti (13-16 v.).* Palma je v Biblii použitá ako symbol víťazstva. Céder zase predstavuje stabilitu, schopnosť odolávať vetru. Je to zároveň obraz vážnosti, obraz kresťana chodiaceho po Božej ceste. Ovocie takéhoto kresťana je silnejšie, ako si dokážeme predstaviť. Každá generácia veriacich ľudí môže potvrdiť, že život s Pánom Bohom sa skutočne oplatí. Nemyslíme finančne, pretože dnes sme sa na všetko zvykli pozeráť a prepočítavať cez peniaze. Ale život s Bohom je plný vnútornej sily, lásky a múdrosti. Má svoj zmysel, cieľ a poslanie. Nikdy by som sa Ho nevzdal. Preto je skutočne dobré, oslavovať Božie meno. Pretože vtedy Boh prichádza, dotýka sa nás a my Ho vnútorne cítime. Nech sa tak stane. AMEN.